

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2019:095519

Datë: 06.03.2023

Numri i dokumentit: 04045044

Rev.nr.59/23

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Rrustem Thaqi, kryetar i kolegjit, Beshir Islami dhe Zenel Leku, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike - kontestimore të paditëses: E. M. nga fshati T., Komuna e P., të cilën e përfaqëson Venera Gashi avokate në P., sipas autorizimit, kundër të paditurve: Ministria e Punëve të Brendshme e Kosovës dhe Policia e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, të cilat i përfaqëson përfaqësuesja e autorizuar N. A., sipas autorizimit, për anulimin e vendimit, kthimin në punë dhe kompensimin e të ardhurave personale, duke vendosur lidhur me revizionin e paditëses të paraqitur kundër aktgjyqimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.4160/19, të datës 10.10.2022, në seancën e kolegjit të mbajtur më datë 27.02.2023, mori këtë:

A K T V E N D I M

Pranohet revizioni i paditëses: E. M. nga fshati T., Komuna e P., Prishen aktgjykimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.4160/19, të datës 10.10.2022, dhe aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Pejë - Departamenti i Përgjithshëm C.nr.603/18, i datës 11.07.2019, dhe çështja i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim.

A r s y e t i m

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë - Departamenti i Përgjithshëm C.nr.603/18, i datës 11.07.2019, është vendosur: I. Refuzohet kërkesëpadia e paditëses E. M. nga fshati T., Komuna e P., me të cilën ka kërkuar të anulohet vendimi i të paditurës - Ministria e Punëve të Brendshme e Kosovës, Policia e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, rr. "L. H." p.n P., nr. të lëndës ..., të datës 04.05.2018, me nr. të protokollit ..., më datë të protokollimit 10.05.2018, të lëshuar nga Komisioni për Ankesa i Policisë së Kosovës, dhe ta kthej në punë dhe

detyrat e punës paditësen e njëherit t'ia kompensoj të ardhurat personale për periudhën e papaguar deri në pagesën definitive, në afat prej 15 ditësh kur aktgjykimi të merr formë të prerë se bashku me kamatën e paraparë ligjore. II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.4160/19, të datës 10.10.2022, është vendosur: Refuzohet e pathemeltë ankesa e të autorizuarës së paditëses E. M., ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Pejë - Departamenti i Përgjithshëm C.nr.603/18, i datës 11.07.2019, vërtetohet.

Kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, në afat ligjor ka paraqitur revizion paditësja, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave ligjore, vërtetim të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata Supreme e Kosovës, të pranojë si të bazuar revizionin e paditëses, ndërsa aktgjykimin e atakuar ta prishë dhe çështjen t'ia kthejë gjykatës së shkallës së dytë në rigjykim dhe rivendosje ose të njëjtën ta ndryshojë duke aprovuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses.

Përgjigje në revizion nuk ka pasur.

Gjykata Supreme e Kosovës, në procedurën e vendosjes sipas revizionit në kuptim të dispozitave të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK) nga neni 211, 212 dhe 215 gjeti se:

Revizioni i paditëses është i bazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja, më datë 14.06.2018, në gjykatën e shkallës së parë, ka paraqitur padi kundër të paditurave, për anulimin e vendimit, kthimin në punë dhe kompensimin e të ardhurave personale, duke kërkuar më saktësisht si në parashtrësën për precizimin e padisë të datës 23.05.2019.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimit të shkresave tjera të lëndës ka nxjerrë aktgjykimin C.nr.603/18, i datës 11.07.2019, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit.

Në arsyetim të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë ka theksuar se: pasi që gjykata bëri vlerësimin e secilës provë veç e veç, dhe të gjitha së bashku, e në lidhmëni me njëra tjetrën, e duke u mbështetur në dispozitat e nenit 8 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, arriti në përfundim se padia e paditëses është e pasafatshme. Gjykata me rastin e shqyrtimit paraprak të padisë nuk kishte kuptuar për rrethanën se padia e paditëses është e pasafatshme, mirëpo pas mbajtjes së shqyrtimit gjyqësor dhe administrimit të provave, gjykata ka kuptuar se padia e paditëses është e pasafatshme, gjykata deri të kjo gjendje faktike, ka ardhur duke u mbështetur në provat e administruara, të cilat i ka pranuar si të besueshme për faktin se sipas dispozitës së nenit 79 të Ligjit të Punës 03/L-212, shprehimisht parashihet se: “ Çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin e me të cilin mendon se i janë shkelur të drejtat e saj, ose nuk merr përgjigje brenda afatit nga neni 78 paragrafi 2 të këtij ligji, në afatin vijues prej tridhjetë (30) ditësh, mund të inicioj kontest pune në Gjykatën Kompetente ”. Gjykata duke u mbështetur në dispozitat e nenit 78 dhe 79 të Ligjit të Punës 03/L-212, e duke marr për bazë se Vendimin e

Komisionit për Ankesa i Policisë Kosovës, i cili është edhe vendimi i fundit përfundimtar në procedurën e brendshme administrative, me numër të lëndës ...., i datës 04.05.2018, paditësja e ka pranuar më datë 14.05.2018, që vërtetohet me nënshkrimin e saj dhe numrin identifikues (ku paditësja nuk e konteston as nënshkrimin e saj dhe as numrin identifikues), ndërsa e njëjta me padi gjykatës i është drejtuar më datë 14.06.2018, fakt që vërtetohet me vulën e pranimit në Gjykatën Themelore në Pejë, andaj duke pasur parasysh faktin se paditësja, padinë pranë kësaj gjykate e ka dorëzuar pas afatit prej 30 ditësh, më saktësisht 1 (një) ditë pas kalimit të afatit të dhënë në këshillën juridike, nënkuptohet se padia e paditëses është e pasafatshme. Ndërsa lidhur me pretendimin e paditëses, se Vendimin e Komisionit për Ankesa i Policisë së Kosovës, me numër të lëndës ...., i datës 04.05.2018, e ka pranuar personalisht paditësja më datë 17.05.2018, gjykata e refuzoi si të pabazuar, për shkak se nga vula e pranimit e Drejtorisë së Standardeve Profesionale pranë Policisë së Kosovës, vërtetohet se një kopje të këtij vendimi është pranuar më datë 17.05.2018 në Drejtorinë e Standardeve Profesionale pranë Policisë së Kosovës, dhe jo nga paditësja. Andaj gjykata i refuzoi propozimet e të autorizuarës së paditëses për të marrë evidencën e regjistrit të protokollit nga Drejtoria Rajonale e Policisë së Pejës, për muajin maj të viti 2018 si dhe që të verifikohet vula e pranimit të vendimit ...., i datës 04.05.2018 se me çfarë date është pranuar në Drejtorinë e Standardeve Profesionale të Policisë së Kosovës në Prishtinë, pasi që propozimet e tilla nuk ishin relevante për çështjen dhe nuk kanë të bëjnë me objektin e kontestit.

Për mënyrën e vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit, gjykata e shkallës së parë, i është referuar nenit 78, 79 të Ligjit të Punës. Për shpenzimet e procedurës iu ka referuar nenit 463 paragrafi 1 të LPK-së.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë, paditësja ka paraqitur ankesë, ndërsa gjykata e shkallës së dytë me aktgjykimin e saj Ac.nr.4160/19, të datës 10.10.2022, ka vendosur që ta refuzojë ankesën e paditëses si të pathemeltë, ndërsa aktgjykimin e atakuar ta vërtetojë.

Gjykata e shkallës së dytë, ka vlerësuar se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, por as me shkeljet tjera të cilat pretendohen në ankesë.

Gjykata Supreme e Kosovës, nuk mund të pranojë qëndrimin juridik të gjykatave të instancave më të ulëta si të drejtë dhe të ligjshëm, ngase sipas vlerësimit të kësaj Gjykate aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë, janë marrë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale dhe si pasojë gjendja faktike nuk është vërtetuar plotësisht dhe se për këtë arsye nuk ekzistojnë kushtet për ndryshimin e aktgjykimit të goditur, për të cilin shkak aktgjykimi i shkallës së parë dhe të dytë është dashur të prishet.

Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme, aktgjykimi i shkallës së parë është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragraf 1 e lidhur me nenin

160 paragraf 4 dhe 5 të LPK-së, për faktin se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë, ka të meta të atilla, për shkak të cilave, nuk mund të ekzaminohet. I njëjti nuk përmban arsye për faktet vendimtare të cilat kanë pasur ndikim në mënyrën e vendosjes dhe ato pak arsye të cilat janë dhënë nga gjykata e shkallës së parë, janë të paqarta, kontradiktore dhe pa mbështetje në provat dhe procesverbalet nga shkresat e lëndës. Nga arsyetimi i aktgjykimit nuk mund të kuptohet se cilat janë pretendimet e palëve lidhur me gjendjen faktike dhe cilat janë të gjeturat e gjykatës. Gjykata nuk ka specifikuar se cilat kanë qenë faktet vendimtare dhe në çfarë mënyre janë vërtetuar faktet e tilla, për të arritur deri te përfundimi mbi pathemelësinë e kërkesëpadisë. Në arsyetim të aktgjykimit ka përshkrim të pretendimeve të palëve dhe të përmbajtjes së provave materiale të administruara të theksuara si në arsyetimin e aktgjykimit, por nuk ka vlerësime se cilat fakte janë provuar me këto prova dhe rrjedhimisht se si e ka vlerësuar gjykata besueshmërinë e këtyre provave. Gjykata i është referuar dispozitave materiale - juridike të cilat i ka cituar si përmbajtje, por nuk ka arsyetuar se si gjendja e fakteve të gjetura nga ana e gjykatës e kualifikuar në raport me normat materiale - juridike jep përfundimin mbi pabazueshmërinë e kërkesëpadisë. Përveç të cekurave dispozitivi i aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë është në kundërshtim me arsyetimin edhe për faktin se gjykata në dispozitiv të aktgjykimit ka vendosur që të refuzojë kërkesëpadinë e paditëses, ndërsa në arsyetim ka theksuar se padia është e pasaftshme.

Për shkakun e njëjtë edhe aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë është i përfshirë në shkelje të dispozitave të LPK-së, nga neni 182 paragraf 2, 182 paragraf 1 e lidhur me nenin 160 paragraf 4 dhe 5 të LPK-së, sepse gjykata e shkallës së dytë nuk ka vlerësuar të gjitha pretendimet ankimore dhe nuk ka arsyetuar vendimin e saj sipas pretendimeve dhe bazave për të cilat edhe sipas detyrës zyrtare ekzaminohet aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë. Gjykata e shkallës së dytë nuk ka dhënë arsyetim për të gjitha pretendimet ankimore duke i vlerësuar në pajtim me dispozitat ligjore, dhe gabimisht ka vlerësuar se pretendimet ankimore janë të pabazuara.

Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se gjykata e shkallës së parë para se të vendosë për bazueshmërinë ose jo të kërkesëpadisë së paditëses, është dashur të vlerësoi të gjitha kushtet procedurale nga të cilat varet lejueshmëria e procesit dhe nëse kishte konstatuar se plotësohen kushtet për zhvillimin e shqyrtimit të caktojë seancën përgatitore apo drejtpërdrejtë të shqyrtimit kryesor, për arsye se:

Me nenin 78 paragraf 1 të Ligjit të Punës (nr. 03/L-212), përcaktohet se: “ I punësuar i cili vlerëson se punëdhënësi ka shkelur të drejtën e marrëdhënies së punës, mund të paraqes kërkesë te punëdhënësi apo organi përkatës i punëdhënësit nëse ekziston, për realizimin e të drejtave të shkelura ”, me paragrafin 2 të këtij neni, përcaktohet se: “ Punëdhënësi është i obliguar për të vendosur sipas kërkesës së të punësuarit, në afatin brenda pesëmbëdhjetë (15) ditëve nga data e pranimit të kërkesës ”, ndërsa me paragrafin 3, të këtij neni, përcaktohet se: “ Vendimi nga paragrafi 2 i këtij neni, i dorëzohet të punësuarit në formë të shkruar brenda afatit prej tetë (8) ditësh”.

Me nenin 79 të Ligjit të Punës, përcaktohet se: “ Çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin me të cilin mendon se janë shkelur të drejtat e tij, ose nuk merr përgjigje brenda afatit

nga neni 78 paragrafi 2 të këtij ligji, në afatin vijues prej tridhjetë (30) ditësh, mund të inicioj kontest pune në Gjykatën Kompetente ”.

Me nenin 391 pika f) të LPK-së, përcaktohet se: “ Pas shqyrtimit paraprak të padisë gjykata me aktvendim e hedh poshtë padinë si të palejueshme po që se konstaton se: padia është paraqitur pas skadimit të afatit, po që se me dispozita të posaçme është parashikuar afati për paraqitjen e saj ”.

Nga interpretimi i këtyre dispozitave ligjore rezulton se palët për të fituar të drejtën për të kërkuar mbrojtjen gjyqësore sa i përket të drejtave nga marrëdhënia e punës, duhet që paraprakisht të plotësohen në mënyrë komulative dy parakushte procedurale dhe atë: a) punëtori paraprakisht ti ketë shterur procedurat interne (mjetet e brendshme) për mbrojtjen e të drejtave nga marrëdhënia e punës dhe b) që padia në gjykatë të jetë dorëzuar brenda afatit të caktuar. Në këtë rast gjykata e shkallës së parë nuk ka vlerësuar se padia a është paraqitur në gjykatë në afatin e paraparë ligjorë (lejueshmërinë e padisë në kuptim të dispozitave ligjore të cekura me lartë).

Afati për paraqitjen e padisë është prezumim procedural nga i cili varet lejueshmëria e procesit gjyqësor, e për të cilin prezumim gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare, por që sipas dispozitave të LPK-së, vjen në shprehje vetëm në rastet kur me dispozita ligjore përcaktohet në mënyrë specifike se mbrojtja gjyqësore mund të kërkohej vetëm brenda afateve të caktuara, siç është rasti në kontestet e punës dhe pengim posedimit, etj.

Hedhja poshtë e padisë për shkak të afatit nënkupton situatën kur gjykata e ka vlerësuar se procesi gjyqësorë është i palejueshëm për shkak se nuk plotësohen kushtet respektivisht prezumimet nga të cilat varet lejueshmëria e procesit gjyqësorë. Hedhja e padisë mund të bëhet për shkak të pengesave procedurale që lidhen me gjykatën - kompetencën, palët - cilësinë e palëve dhe përfaqësimin, objektin e kontestit si: çështja e gjykuar, litispendenca, ekzistimi i ujdisë gjyqësore, ekzistimi i vendimit mbi heqjen dorë nga kërkesëpatria apo edhe mungesa e interesit juridik dhe po ashtu mund të hedhet për shkak të parregullsisë formale të padisë nëse edhe pas kërkesës për plotësimin e padisë pala dorëzon parashtresën e pa plotësuar, si dhe në rastin e pengimit të posedimit dhe kontesteve të punës nëse nuk është parashtruar brenda afati ligjor. Ndërsa për prapësimet e natyrës materiale gjykata vendos në mënyrë meritore. Për të vendosur për prapësimin e natyrës materiale juridike, gjykata duhet të theksoj rrethanat faktike që lidhen me të drejtën për të kërkuar mbrojtje gjyqësore, natyrën e kërkesave dhe pas vlerësimit të këtyre rrethanave gjykata duhet të vendosë me aktgjykim për besueshmërinë e kërkesëpadisë.

Në këtë rast gjykata e shkallës së parë është dashur që fillimisht të vlerësojë kushtet nga të cilat varet zhvillimi i procedurës (vlerësimi i prezumimeve procedurale në fazën e shqyrtimit paraprak të padisë dhe në seancën përgatitore), ta vlerësoj afatshmërinë dhe lejueshmërinë e padisë, në kuptim të nenit 78 dhe 79 të Ligjit të Punës, nëse kishte vlerësuar se padia është e pasafshme është dashur të veprojë në kuptim të nenit 391 paragrafi 1 pika f) të LPK-së, e nëse kishte vlerësuar se padia është e afatshme dhe e lejuar është dashur të caktoi shqyrtimin kryesorë dhe sipas propozimit të palëve por edhe sipas detyrës zyrtare të administrojë provat për vërtetimin e fakteve vendimtare, e pastaj përmes vërtetimit të drejtë dhe të plotë të gjendjes faktike, duke

aplikuar normat e të drejtës materiale, të ketë mundësi që të vendos në mënyrë meritore lidhur me kërkesëpadinë e paditëses.

Për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, tani për tani vlerësohet se edhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të gabuar, prandaj udhëzohet gjykata e shkallës së parë që në riprocedurë të bëjë eliminimin e shkeljeve të sipër theksuara në atë mënyrë që fillimisht të vlerësojë kushtet nga të cilat varet zhvillimi i procedurës (vlerësimi i prezumimëve procedurale në fazën e shqyrtimit paraprak të padisë dhe në seancën përgatitore), ta vlerësoj afatshmërinë dhe lejueshmërinë e padisë, në kuptim të nenit 78 dhe 79 të Ligjit të Punës, nëse se vlerëson se padia është e pasaftshme duhet të veprojë në kuptim të nenit 391 paragrafi 1 pika f) të LPK-së, e nëse vlerëson se padia është e afatshme dhe e lejuar të caktoj shqyrtimin kryesorë dhe sipas propozimit të palëve por edhe sipas detyrës zyrtare të administrojë provat për vërtetimin e fakteve vendimtare, e pastaj përmes vërtetimit të drejtë dhe të plotë të gjendjes faktike, duke aplikuar normat e të drejtës materiale, të ketë mundësi që të vendos në mënyrë meritore lidhur me kërkesëpadinë e paditëses. Me rastin e vendosjes meritore, pa marrë parasysh cili do të jetë përfundimi lidhur me çështjen lëndore, të evitojë shkeljet procedurale të konstatuara si me lart nga gjykata ankimore, ashtu që vendimin të cilin do ta bie do duhet të përmbajë të gjitha elementet e kërkuara ligjore siç përcaktohet me nenin 160 të LPK-së.

Nga arsyet e paraqitura më lartë dhe duke u mbështetur në nenin 224 paragraf 2 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS NË PRISHTINË

Rev.nr.59/23, datë 27.02.2023

Kryetar i kolegjit
Rrustem Thaqi